

לא תאמר על צית לא תקח לבקש תמיד את בך • מוצותיהם של ענין • מצבת אבן אחת • אטריחם
 אלהיהם • עשיתם מלאים • לא מרובם • כעשאו • ומדרשו לש עין אחת מגדלים עצמכם כגון
 ואנכי עמד ונפר • יגמלונו • לא כגם כדנצר שומר העלה על צויתי עבא דמה לעלון וסנחריבמי בכל שהי
 הארצות לא חטא מוטט אלהים יעבתי • כי איתם המעט יהרי כי חטאם כל סון דהא • כי מאהבת יא איתכס
 גממורו את השטעה מחמת שומר את השטע נה לאף דור • ולחלן הוא חומר • לאשם • כאן ס זוא סמוך חזל
 לשמרי מצותה הוא חומר לאף ולחלן סהוא סמוך חזל חזקת הוא חומר • לאשם לאהבנו • השטין מצותה
 מאהבה ולשמר מצותה אל השטין מצותה מיראת שטענו בחייו מטלס • גמול המוט כדי להאכיל מן השטע
 הנה היום לעשותם בשלכ הזה ולחמר לשלכ הזה לעול סבדם • •

(אמר חסידים)

חסידים פרסות ואיתחנן פרסות וזיה עקס

[אמר חסידים]

תסמין את המצות הקללת מאלם דס צינן צויתאשן • וסמר יא • שומר לך • השמחת • סגר לשך • ונצי
 בקדך • יטתקרה מטרת ממשה • עשיתו דאך מנחם שרם אברי דען לשון מבחר הצאן כמו עשיתו
 קדש • ואיקלם תרגם ועדרי עך • ורסיתו הקדושים דרטו למה בקדא סמם עשיתו ממעשרות חזק
 צילתו • עקר ועקרה סחין מולד • כי תחל בלכך • לטון דלמח הוא • סמח תחל בלכך • מעט סהם רבם לא
 אכל (הוריש) • א תחמר כן לא תרח מהם ולא יתכן לערשו כאחד מסאר למנות • סל כי שישל עלו סוכל
 ארח מהם • המנות הנסיונות האותות כגון ויהי לחש • ויהי לם בצטת • המותנים מכות מוצלחות היר
 החזקה • ודבר • והדעות הנטויה • א החרבטל מכת בכורות • הצרעה מן סרץ השף טהיתה ארקה בהם
 נדה ומסרס • ואמח שנהם בכל מקום סהם נסתרים סס • פן תרבה עלך חית הסדה • יתלח אס ששן
 דבנו אין מתייראן מן החייה • טמחית הסדה הטלמח לך • לא גלי היה לענו סעתידין לחטא • והמס נקוד
 קמן כול לש • סאך מס אחרונה מן היסוד • יהרי חזל כמו ויהם את מחנה מצרים ויהם חותם חזל והמס
 גלי עגלתו כל מן היסוד • לשכך חזק • קמן וחזק פתח כסאר עגל סל טלס איתות • כל המצות כעשאו
 ומדרס אגדה אס התחלת במצות גמור איתת' יא חנה נקדחת סל על סס • גמרה ענ ואת עצמותו סקף חמר
 העל צו ישרא ממצרים קברו בעבם • ויהל מסח נרצו ניעמק צען להעלותו • סל לש ס'ל הסטק לקדן הוא
 אקרים ישרא ונקבא על סמם • היתסמר מצות סל תנפסו וסל תהרהר אחרי • סמלנך לא בלתה ענם
 כסל דז טשן צכמותו ומצותין חותן כמין כלס מפהצן ואף קטניהם כמות סהם גדלם סחיה גדל לסס
 עמו כלבס הזה סל חמט סגל עמו • לא בצקה לא נפחה כבצק • כדרך סח'לס יחשם סרגלסם כמות
 חית • דעם השטים טמן • גמלם ועומים מחך • א'תחל בלכך דדקתי ורשעת העים גרימ לא בצלחתך
 חנה צו לרסס • צרשעת העים הרי כזה • מסמם גלסון סל • וסמם בהר אין יעבה א סל עכבה לחות
 לחית סתיב'ל • סטיתין סמם • ואתפל כבראטות ארבעס יוס סצ ועתה חנה • א'תחל חכמה צעל
 חנה חתם באתה עליה • נתעכפתי ארבעס יוס גמחא כלס צעריס ונתעפה צאכ סהוא ענה בעמנה עמר
 צעמו • כוס נתרצה הצו לשרא ואמר למטה פמל לך טע לחות עסה שד עסרים וארבעה ימים גמחא
 כלס כוס הסשירים וס כוס נתרצה לשרא • צמחח ואמר למטה סלחתי • כדכרך לך • הוקצע לחחילת
 ולסלחה ומצין סנדרצה בלב טלס • סמאר צאד צעם סל לחות האחרונות • ואנכי עמדי צהר כימים
 חרשטס ארבעס יוס • מה הימים חרשטסם צרצון אף האחרונם צרצון חומר מצתה • חמשים ה
 בריש • ובהרין התאנף • יא לש סממלסם להסמחיה כלס צעם • וכן הוא חמר ואסמח • שרית ממעל

ממעל וסרסז מנחת. ואתפלל בעד אהרן. וחושלת תפלתו לכפר מחצת ומתן טע צנו ונאחר טעם. טהון
לפון הוות. כח הלך וגדול מונוט בלעו. ואתפלל אל הן עצמן האמורין למעלה וסעלן כאן לש טכתב כאן
מדר תפלתו. יא אלהים ש תטחת עמך בעת ההיא. למוף ארבעה חס נתרצה לי וואמר קסל לך טע לעחות
ואחר כך ועשת לך ארון עץ. ואט עשיתי ארון תחלה לכסחצח וועלחות כדי חנה חנעם. ולח זה הוא ארון
טענה בעלל. טהרי צוטפן לח נעעמק ט עד לאחר חס הכשרים כי ברדתו מן ההר טה להם על מלחכת
המזבן. ובעלל עמד מזבן תחלה ואחר כך ארון וכלם. נמצא זה ארון אחר הוא. וזהו סהיה חצא עמהם
למלחמה. וזוית טענה בעלל לח יחל לא בימי על ונעטט על ונערה. ובע יסרל נטש מצארות בע יעקן
מאמרה. מה עשין זה לבין יכל מצארות בע יעקן נטש למאמרה והלל מואמרה צח לבע יעקן. סנ וטש
מ וואמרה. ושל טס מת הארץ והלל צהר ההר מתוצא וטאכותמאט טמנה מסעת ממוקרות להר ההר
לא חף זה מן התוכחה של זאת עשיתם כטמת אהרן צהר ההר סוף ח טנה נטתלתק ענה. בוד ידחתם
לכם ממלחמת מלך ערד ונצתם ראט לחאר למצרים ואחרתם לחאורכם טמנה מקשת ערד בע יעקן ומטס
למאמרה טס נלחיו בכם בע לי וזהרע מכם ואחתם מהם עד טתחירו אתכם בצרך חוריד ומטס חורד הגדגד
הוא חור הגדגד. ומן הגדגד יערתה. וצמומרה עשיתם אבל ככל על מיתת טל אהרן טגרה לכס וחת
וגרמה לכס כאל טס מת אהרן. וטמך מסה תוכחה א נטמר העחות למר טקסה מ יתכן טל צדיקס לעט
הקצה צום טנטט צו העחות ולחודיעך טהוקסה. לע על טצטנ ראט לערוס הימא כוכ טעטט ט העגל בעת
ההיא הציל ממך לעטן ראטון בעת ההיא בטנה הרחטנה לנאתכם וטשתם ועשיתם העגל וצט לי לחטש
הבדלם חמיקס מכם. וטמך מקרה זה לחורת בע יעקן למר טוף צח לח טש צה בע לי לא עמח צח מנצתם
ואכט עמדת צהר לקבל לחותה אחרונט. ולש טלף טרט למעלה כמה עמד צהר בעליה א האחרונה
חור והתחיל צה לטפת את ארון הלטים לעמוד לטרת ולצרך הכהטם. וזו נטיות כטס. על כך לח היה ללי
חלק לש טהובל לעטתה המוצח וליטן פאין לחרוט ולורוט. יא הוא נחלתו. ונטל פרט מזומן מאת המלך
צמים הרחטטט טל לחות הרחטט מה חס צרצון חף אל צרצון אבל חמטשים טעמדות טס להתפלל עלכם
היו נכעט. וואמר יא חל לעש טמרתם מאחריו וטשתם עגל אמר לי לך נחה אההטם ש אחר דברת
לך. וועתה יסרל לעש טעטיתם כל ואת שדט רחמיו וחצתו עלכם וכל מה טחטחתם לעט חטט טוג מכם
כי חס לטרה ודרטן רטתגן זכרם לערבה מכאן טהכל כדי טמים חון מידחות טמים לעמח חט מצות
יא. ואף א לח לחטם לא לעובלך טתקבל טכר. יהן יא לחיך הטמים והכל וועט כן רק צחטתך חטן
מן הכל וגורעט ציו בכם כמו טחתם רוחים חטוקים מכל העמט חס הזה ערלת לעבטם. חטטם
לעבטם וכטמו. ואמט האוטטם. לח וכל טס חטן לחטל חטכט מידו. לח יטח עטס חט תערק של ולח ייקח
טאחר. לחתשים צחמון יש זה מטטט יתוס ולמנה. הרי צטרות ואכל צטרות ענותטות. וזה העברה כותב
צתורה טאי צכחיס ומטולס צכטוכס. צתורה א טאמרנו. צכחיס חזי זה בית חטר תצט לי ול זה חכט
לעט נכח רוח. צכטוכס מל לעכט צער טת. חזי יתומט ודין למאט ואזהב. לתל לחט וטמלה וצער
חטוכחח זה טכל עטמו טל יעקב חכט על זה נתפלל טנותן ל לרס. ל ובעל ללכט. כי צריכ הייתם מוט
טכך ש תאמר לחכרך. חזי יא לחיך תירא וטעטט וטדבק ט. ולחחר טיהיו כך כל המחות האל חז קטמו
תצבע וועתם חס יטא לכס לטלעט ולחבן ולקבל חטתוכחתו כי לח עט צככט חט מדבר עכטוטכל
למח לח יטטת חט וטלח דאיו. וצקרבכל יטט. כל חקטט טהיה חחל מהכ צרח הארץ נקקה מיתחת
וט יתק. חל דברי רב יטודה. אמרל רב נחמה וזה לא ככר טאמר וטקתח הארץ חטטחולח פויתח חמר
ל מחחתה מדיס צקרבכל חמר לעטטטטכל הארץ מדרון כמטך. צכל חק. טדיה חחל מהכ צרח חס

מחללל וכל יד מקום הלכיה ואתכל היקום אשר צרניהם זה ממנו של אדם שמעמיה על רגליו כי
שטחם הרחוק. מוסב על המקרה האמור למעלה כי לא היה בשטח אשר לא ידע כי הם עמכם אשר שטחם
הרחוק. לא כדרך מצרים היא לא עוכה היא ממנה יוצאה הרעה וזו לשרא צנחם ממדים שהם
או שמו לא נסח לארץ יפה כזו. יכל צנחם הכתוב מדבר וכן חל להם לא כדרך מצרים היא לא רעה
הייתה. תלמוד למד וחדרן שטח שטח צנחם. אדם אחד צנחן. חם צנחן ווען למצרים צנחן. וחדרן לכנען
צנחן. דרך ארץ אדם טנה ארץ הנזה תחלה ואחר כך טנה ארץ הכישרה שפילתו של רחשון הוא מתן
לשטח ומכל מקום החכמה קודם. היא למדת שחדרן יפה מצנחן. מצרים משנחת מכל הארצות שנאמר היא
צנחן טרה. כגן. לא כדרך מצרים. וצנחן טבח של ארץ מצרים שהיא מקום מלכות שכן הוא אמר כי היא
טבחן. טרה וחדרן פליתה של ארץ כנען. היא. לכך הוקדה מימי קדם על קשרת מיתם וזעש פן היא יפה
מצנחן. יוכל. יכתובת הוא דורש וצנחן אחר יפיער אדם טנה כולל כנען קמן אחר כך לבנו גמול
לא טמנה על ארץ שעה צנחן אשר יצאתם משם. יפיער ארץ צנחן וארץ רעמסס. אשר יטבתם בה
והיא צמחה ארץ טנ צמח הארץ הוטבת ארץ חף היא חנה כדרך ישרא והטק. צנחן ארץ מצרים
הייתה צריך להביא מים מנחם צנחן להטקיתה וצריך איתה לכלד משנחך ועמול והנחך טותה ולא הגשה
ואתה מוצא המים מן הנחך לנדה חבל א למער הטמים הטתה מים. איתה יטן על מנתך והקדה מטקת
נחך ונדה גלי וטחין גלי כאחת. כגן הדרך טחין די ל צנחמים ומטקין אותה צנחן וצנחן. ארץ חרים
וצקשת טינה ההר מן המיטור טהמיטור צנחן ארץ ארע טות כור אכל ההר צנחן כור ארץ זור
חמט צנחן ארע אחר צנחן וצקשת הם המיטור אשר יא אהיך דרש איתה וזלח אף כל הארץ
אדם הוא טנ להמער על ארץ לא חים. לא ככול חים דורש לא איתה ועל ידי אותה הדריטה טדורש
איתה דרש כל הארצות עמה תמית שטח. יא אהיך צה לאותה היא צנחן להטט לה גירות טוטות עתים
לרעה ועתים לעולה כ. כדאיתך צנחן הטנה. מראשית הטנה מראש הטנה נדון זה יהא בטופה. והיה
אם שמוע תשמע. והיה מוסב על האמור למעלה. למער הטמים טתה מים. חם שמוע תשמע ונתתי
מער ארצכם ואם לאו ועצר את הטמים חם שמוע תשמע חם שמוע צנחן וכן חם טכח תטכח
חם התחלת לטכח מעט טועך טתכח טכן כותב צנחן חם יום תנחצו מיוס אעזבך. מנה ארצכם היום
סיהא עלכם חלטים כאל שמתם צ כוס. לאהבה חם יא. טלח תאמר הריט למד צטל טאיה עטיר
צטל טאקרח רב צטל טאקצל טכר לא כל מה שתנעה עשה מאהבה וסוף הכבוד לצח ונעבדו צכל
לרבכם. יא זו היא עטדה טהיה בלחיו אומר זו תפלה טהתפלה קרונה עטדה. דכתיב טלהא די חנחלה
לה צנחן הוא יטובך. וכי יט צנחן עטדה לא על טהוא מתפלל. וכן כותב וכוין פתיחן. לה צנחן
נצ ירנאלם. וכן דוד אומר תכון תפלת קטורת לענך מטות כש מנחת ערב. צכל לרבכם וכל צנחם
והרי כר הזהיר לענך על כך. צכל לרבך וכל צנחן לא אזהרה לחיד אזהרה לצמר. ונתתי מער
ארצכם עתים מה טעלכם. אט אעשה. מה טעל צנחן. צנחן טתות יזהב לוטין צנחן. דבר
אחר צנחן טלח יעריח חתכם. יורה הוא רבעה היורה לאחר הזריעה טמרה ארץ ואת הארשם
מלקוט רביה הארצות טאון לקטר למלאה היתבאה צקט טל. ולטון מלקוט דבר המאמר כדמיתרנס
הענשים לקיטח דל לכך נקרא מלקוט טמר על המלחלה ועל הקטין דל טמלקוטות הרבטות וטמית דגן
חיה תחטטו א היתולח אויבך צנחן טנ חם חתן ארץ דגן. תירוטך ישה למזל. לאויבך כי מאמט
יחלהו. ולח צנחן טנחיה חם זרע טרע ועלה מדין ועמלק וע. ונתתי עטב צטק טלח תצטרך להולכה
למדהות. דל טתה עזו ארץ טתות כל ימות הצנחמים ומטלך לבהמטך ואתה מוציך ממנו טלטים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואכל שער לא תכל להתעלם. לכבוד שניך כחל חייך רוחה יהי תקים עמו ח מצות נעשה. המצוה
העשיו משה שפיל עליו עמו עם בעלנו חבל חס הלך בעלנו ויסכל במקום חס יאמר הואיל ועלך מצוה
לנעשן מנען ויחידך פנור מלנעשן. לא יהיה כל גבר על אשה שתיה חמה לחיט כדי שתלך בין החנטיס
טחין זה לא לנעשן ואף לא ילגט גבר טחלת אשה כדי לילך ולנעשן הנטיס. דבר אחר טחל יסור טער
הערות וסער ביהטחי. כי תעצבת. לא אסרה תורה לא לנעשן האבא לני תועבה. כיוקרא קן טער
לפניך פירט למנומן. לא תקח חסם בעשה על צנה למען יטבילך והארכותימים קל וחומר למתן סכרן
של מצות חמורות חס כן מצוה קלה טחין צה חמרון כוס אסרה תורה למען יטבילך והארכותימים. מכאן
טעמא הוי מחטבהפסד מצוה כנגד סכרה וכמו טעמא הוי זהיר צמצוה קלה כבחמורה טבטלח הקן כתב
והארכותימים. וכבטל חב ואם כתיב למען יארכיון ימיו. כי תצנה בית חדש. פאם קיימת טלח הקן
פונך לקנות בית ותקיים מצות מעקה. לשם מצוה גדרת מצוה ותנע לטה וכדכ וברגים נחיס. לכך
נמכר ערשית הלל. מעקה. גדר סביב. ונחלקלס. תרגס תיקח בשן תיקן טהוה מסומר צה טבתוכו כי
ישל הנפל. יחיו זה לשל ואף על ש כן לא תתנולל מיתתו על ידך. טמא לנלן חובה על די חייב כלאים
חטה וטערה וחרצין טעלתיך. פן תקדט. כתרעמו תפתח. כי דבר הנעצבמן האדכ בן לטבח כגון
הקדט. בן לנחי כגון דבר חסור טפל ט לטון קדוט. כגון חל תיגע ט כי קדטתך. לא תחרוט בטור
ובחומר יחמ. הוא הדין לכל טע מיטן. וקוהו הדין להנהיג יחד קאורים ונעם צהולכת טוב מטח. טעמא לטון
שרוט. ורביטא דרטהו לטון טוט טוי ינוז. גילס תעשה לך. חף מן הכלאים. לכך סמכן הכתוב. וצח
אלה וטחיה. טוט וטס לה עלולת דברים עברה גדרת עברה עבר על לא תטא טוט לנח לני לטון הרש
את האשה קחית. מיכאן טחין אחרין דברים לא למע בעל דין. חב הנערה וחמה מי טגלע גולן
רשס יתצו עליה. וחמר חב הנערה. מכאן טחין רטות. לאשה לדבר צנה חייט. ופרטו הטמלה הרי זה
מטל מחורין הדברים כטמלה. ויסרן חיתו מלקוח. ואם חמת היה בעדים. והתראה טצנתה לאחר אחרסין
על פתח בית חבית. כלומר רחן גולס רשס טגלנלס ויתצו עליה. לנאות בית חבית חבית וכל
אנטי שרה במעמד אנטי שרה ומצדה חייט צער לשכך טכטעמה פירצה קירא לניט. הן חל יטבה
בביתה לא חירשלה. ומתו גם טניהם לחיטא מצינה חידודין טחין האשה נהנת מהם. גם לרבות הבחיס
אחריהם דבר אחר גם טניהם לרבות חית הלז טאם היתה משברת חין ממיתנן לה עד שתלך. כי כאטר
יקום לש פטוטו זהו מטמש. כי חאסה היא וצחוזקה עמד עליה כאדס השמד על חבורו להורג ורביטא
דרטו ט הרי זה צח למד ונמצא למד ט. לא יקח חין לנכה לקוחין וחין קדוטין תלפסין צה. ולא יגלה כנף
חבו. טומרת יבס טל חבן הרחיה לחבנו והלח כבר הוזהר עליה מטוב ערות חמי חבך לא לעטר עליו
צטט לקוין ולסמוך לה לא יבא ממזר למל טחין ממזר לא מחייב כריתות קל וחומר מחייב מיתות
בית דין טחין צערינות מיתות בית דין טחין צה כרת. פנאי דכא טנעצש או נדכאן צצים טל. יוכרות טפכה
סנכרת גידו אוב חייט יורה כחן קילח הזרש לא טונך וטותת וחיט מולד. לא יבא בקהל לא יטח ישראל
לא יבא עמוט לא יטח ישראל על דבר על העצה טיעצו להחטיאכס בקהל כדכתיב בצר בצלם בדרך
טהייתס בטורף. לא תדרוט טלמס מיתך טנאמר עמך יגז בקרבך יטל חף זה כן תלמוד למר לא
תדרוט טלמס. לא תתעב אדומי לנמרי ואף על ש טרחוי לך לתעס טינא בחרט. לקראתך לא תתעב
מזרי מכל וכל ואף על ש טזרקו וצריכס לחור. מה טעם טהיו לכס חכטנא בטעת הדחן לטרך צטס
אטר יולל להס דור טלטיננ. וטאחר חמות מיתרין מיד למדת טהמטיא. לאדכ קטה למן ההורג
לפי טההורג הורג בעלס הזה נהמטיא מחטיאן צטלס הזה וצטלס הכח לשכך חדוס טקידמס צחרט

לא יתעב יובן מצרים טענשם ואל עמון ומואב טהעטיאוס נתעצ כי תצא מחנה ונסמרת מכל דבר
רש טהטמן מקטרי צעעתהסכנה מקרה לנה דבר הכתוב צהוה יוצא ש מחוץ למחנה י א מצות
פשה לחיבה ש תוך המחנה זו מצות לא תעשה ואסור לכנס במחנה לייח וכל סכך במחנה סכנה
והיה לנפשות ערש יסמוך להערב טמט יטול טאינ טהור בלא הערב טמט יויד תהיה לך כתרעמו וואתך
כמו חט על ידו מחוץ למחנה חוץ לעין על חיוניך לצד מספר כל תשמטיך יחיוניך כמו כל זמן לא
ידעה כך הקרה שרות דבר ילא תסגר שכל ש חמנו כתרעמו דבר חשיל שכל כנענ טל יטל טע ח
מחוץ לחצר י לא תהיה קדשה מיפקרת חזומני לאונת לא יהיה קדש חזומן למסכס זכור ואנקלעס תרנס
לא תהא חתנת מצני ישראל לגבר שכל טאף זו מופקרת לצעילות זנות היא מאחר טאין קדושין תעשין ל
בה טהרי הוקט לחמור שחמור טט לכס פה עם החמור ולא יסבגדר מצני ישראל חיתא חמה חף הוא טענה
קדש על ידה טכל צעליתו זנות טאין קדושין תעשין בה יחתן זונה נתן לה טלה צמתנה עמול להקדשה
וחמור כלכח חף טה צבלב ינס טעהס לרבות טאיהס כען חמים נעטאן סולת לא תטיך לחיך חזהרה
ללה טלה יתן רבט למלה ואחר כך מזהיר למלה חת כמעך לא תתן ל צנכך לנכרי תטיך ולא לחיך
לחן הצא חכל יגטה עטה ינעטר עליו צנט לחיון ועטה לא תחחר לטלא חין חמור נגרר עמות מסלטה
רגלים ולמור רבתי מן המקרה הזה מוצא טפריך תטמור ועזיות לתן עטה אחר לא תעשה כי תצא
צכרס רש צעיל הכתוב מדבר וט כלך לא תתן מכאן טלא דברה התורה לא צעעת הצצור טחיתה
נותן לכלנו טל צעיל הכ חכל טכרו נגמור ולקטקט חינו חוכל כנעטך כמה סתרצ טבעך ולא חכילה גטה כי
תכצ בק חתרשך חף זה צעעל הכתוב מדבר כי מצא בה ערות דבר וגו מצוה עליו טחס לא תמצא חן
צענו לחי אחר טיגרטה ולא יטאנה חין זה בן זוגטל רחטון זה הוציא רטעה מביתו וזה הכנטה וטאנה
החיס החחרון הכתוב מצטרו טטוש למנחותה ואס לא קוצריתו שחמור חן כי ימות אחרי חטר הנעמחה
לרבות טעה טנטתרה חטה חדטה טהיה חדטה ל חשיל חין טמנה יפרט לחמור גרוטתו לא יעטר עליו
כל דבר טהו צורך צצא לא נטפיק מים ומזון ולא לתקן דרש חכל החמוריס מערכי מלחמה על טכונ כען
צנה צתול חנכו חן חרט חטה ולא לקחה חן נעטכרס ולא חילע מספקין מזון ומים ומתקטן חתה דרכי
יהיה לביתו יחף צטכל ביתו כען חס צנה צתונכטו נעטכרס וחלל חינו זו מביתו צטכל צורך המלחמ
כמו טחינו זו כטלקח חטה לביתו י א ביתו יהיה לרבות חת כרמו וטמח חת חטתו יטמח חת ח
זה מתרגס ויחדי עם חיתתיה טועה הוא טאין זה תרגס טל טמח לא טל וטמח חת חטתו רחים היא
התחתונה יורכבה היא העלונה לא יחטל חס ברא למטכט על חוט צבת דין לא ומטכנטו צדכיס טעטון
צחס חוכל נפס כי ימצא צעדים והתראה וכן כל כי ימצא טצתורה וזה תעמר ט חינו חייט עד טיטתמט
טו הטמר צנעט הצרעת טלא תתלעט טמוט טומחה ולא תקון חת הצהרת ככל חטר ינרו חתכס חס
להטבר חס להחלעט חס לטהר יזכור חת חטר עטה יא גליקחס צאת לזהר טלא תלקה צצרעתא תמפר
לטון הרש וזכור חת העטוי למריס טדברה צחחיה וליקתה צצרעת כי תטה צרעך הרי תיחוס צח מטחח
מחומה יחוס כל כלס לא תטכצ צנעטו כלמור לא תטכצ ועטטו חציל כטא הטמט חס כמות ללה הוא
כטא הטמט החזוה ל ואס כמות ינס הוא החזרה ל צצק וכו צתיט חלה המטעמים עד כטא הטמט
וצטיכטו ל וכטא הטמט תקחטו למען יברכך ואס חינו מצרכך מכל מקיס ולך תהיה צדקה לא תעטוק
סכר וזה לא כבר נחמר לא תעטוק חתרשך לא נעטר על החצון צטט לחיון לא תעטוק סכר טהוה עט
ואטין יורעך טככל לא תעטוק חת רעך הוא וגב על העסיר עצר בלאו טל לא תעטוק חת רעך
חטין התאכלכל דבר ימגריך זה גר צדק צעעריך זה גר תוטכא חכל נכלת חטר צארצן לרבות סכר

[illegible]

מסקנות. איכן שלמה וצדק יהיה לך. אם עשית כן יהיה לך הרבה. וזכר את חסד עמך לך וגו'. חס
 טיקרת צמדות ומסקנות. היו דואג מן צדיו החיים טנאמר מאז מרמה תעצבת. וכתוב בתורה צו ודון
 ויצא קלן. יחסר קרן. לטין מקרה דבר חסר. לטון ק' וטומוחיה טהיה מעמאך במטבכ וזכר. דבר אחר לטון
 קור וחוס צנאך. והצדך מריתחך. טיקת האומות ירחים. לתלם גבם ונח זה והתחיל והרחה מקום
 לחארים. מילא. לאמצעי חתמת טחין כל ברית יסלה לרד צעקה צו בן בלעל אחד וקפץ וירד צעקה חף
 על ט' גנבה הקרה חותה צעק חארים. ויצא טכ. מכת וגבה חותך חות המילה וחדקה כלש. למעלה כל
 הנחטלם חסרי כח מחמת המוטלים טהיה הענן שלטון וחיתה שף ויגעשף בצמח דכתיב וינחם טם העם
 למים וכתוב חזרני ויצא עזלק יולא ירח אהים יולא ירח עמלק אהים מלהרשילך. יתמחה חות וזכה עמלק
 מחיס ונח אשה מכלל יעז יונק מעור ועד טה וגו'. טלא יהא טם עמלק נוכח חטל על צמחה למר בצמח
 ח חטל על חלק הינה חסלות כי תצא פרסת והיה כי תצא

אחיה 1234567

חלח סלח נתחיים בצבארים עד סבא וחלקן. טנאמר וירטנו וטבת צה. מרחיח. יולא כל ראשית טחין
 כל השירות חיים בצבארים לא סבעת המיטן בלבד. נאמר כחן החרץ ונאמר להלן חרץ חטה ושערה.
 מה להלן המיטן טנאצבחה חרץ יסרל בהן חף כחן מטבת החרץ. חרץ חטמן ודבט. ויתחנה סטמנו
 חנה בתיא יודבט הוז דבט תמרים. מרחיח חלם יורד לתוך טדהו ורחיה תחנה סבכיה כדרך עלה גמי
 לנחין וחומר הרי זו בחרים. חסר יהיה בימים ההם. חין לך לא כהן טב חיק כמות טהוה וחמרת חלם
 סדכן כשי טוכה. הנדתי היום פגם אח צענה יולא סתי פגמים. ונקח הכהן הטנח להטף חותו. כהן מנח
 ינו תחתי חל חנף ומנף. וענת לטן הרמת קול. חרמי חורב חב מזכר חסדי המקום חרמי חורב חב ונכין
 צן. עתה חל הכל כשרדף חרמי יעקב ואלל. טהמקום שכבט טנאמר חסמר לך פן תדבר וגו'. יוכב כל
 טח טכ לעטות מעלה לנ המקום כחל עטה טהחמות חוטב להם המקום המחטב כמעטה. לט טהן מהר טרין
 תשובה למנח מן הרעה לא חס כן על מי ראה יורד מצרימה ושד חארים. באו חארינו לכלתנו. סחארו
 וחתי ירד יעקב לנחרים. גמתי מעט בטפסם נפס. א המקום הזה זה בית המקדש. ויתן לא חות החרץ.
 הוחת במחמש והנחתו. מעד הכתי טעמו חחר הנחת הכהן ואחח טה כסאיו קורא וחור ומנף. וסמחת
 צכל הטוב מכחן חמר חין קורין מקרא כבודים לא בזמן סמחה. מעצרת ועד חחג סחלם מלקט תבואתו
 ושיריתו ויין וטמא. חכל מן החג וחילך מבח וחינו קורא. חתה והלוי. חף הלוי חייב בצבארים חס נעש
 צתך עריהם. יהגר חסר בקרבך חח מבח וחיו קורא סחח יוכל למר לא סתיא. כי תכלה לעשר חותכל
 מיגטר תבואתך בגנה הטל חית כסתגמור להפריט ועטר טל טנה הטל חית קרב זמן חבשר וחחתי
 צער כהעמח טל טנה הרביעת טנאמר מקצה טלם טטס תוציא. נאמר כחן קן ונאמר להלן מקן טבט
 טטס לענן חקהל. מה להלן רגל חף כחן רגל חו. מה להלן רגל חכמות חף כחן חג הסוכות תלמוד למר
 כי תכלה לעשר מעשרות טל טנה הטל חית רגל טהמעשרות כלן ט. וזהו פמח סחרבה חילנות סחחיותה
 נלקטין חחר חג הסוכות. גמחחן פירות. טל טלחית כלן בפמח טל רביעת וכל מי סיתהו מעשרותיו
 חצריכו הכתוב לערן מן חבית. סנת העטר טנה טחין טהגרה לא אחד מטלם מעשרות סנהג צסתי
 טטס סלחנה טטנה ראסנה טל סמטה טהג מעטר ראטון ללוי. כחו טנאמר כי תקחו מחת צב יסרלל
 חות חמעטר. ומעטר טט כמה טנאמר וחכלת לעט. יא חחיק מעטר דגך. יחרו סט וועשרות ונח ונחל כחן
 בטנה הטלחית יחין נהג. מה חותן יט מעשרות. לא חחל וחי זה זה זה מעטר ראטון ותחת מעטר